1878. X. évfolyam. 182. szám. Csütörtök, szeptember 19.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ. VECSERY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyéb-iránt a postabiztosok útján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint ezután több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény 8hasábos petit sora 15 kr.

Nér vagy bérmentetlenül beküldött közlések nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, szept. 19.

Midőn a hadvezénylet azt hitte, hogy a felkelők nagyobb részével elszámolt, s a még meglevők mozdulni sem mernek, elszámitotta magát; ime keleti Bosznia lángba borult s a lázadás a legfanatikusabb dühvel tört ki. —

Egyszerre csak előáll egy „népkormány“, mely megparancsolja minden fegyverfoghatónak, akár férfi, akár gyermek legyen, — mohamedán, avagy keresztyénnek egyaránt, hogy a felkelők táborába Gracsaniczára és a Sprecsa völgybe menjenek. Egy Huktiár nevü vén ember fanatizálja különösen a népet, azt hazudván, hogy a Seik-ül Izlam őt bizta meg a hitetlenek elleni háboru intézésével és vezetésével, s igéri, hogy **negyvennapalatt** ki fogja üzni az ideigeneket Boszniából, sőt a próféta maga is fog harczolni az igazhivők mellett, és rövid időn olyan csodák fognak történni, melyek megfogják győzni a mozlimeket arról, hogy ügyök nem veszett el. A mohamedánok többé nem késnek a faluról falura zarándokoló sorozó bizottságnál felcsapni s a Posavina minden utja hemzseg a harczolók táborába sietők harczosoktól.

Vannak azonban községek, melyek lakosai készebbek inkább felgyujtani házaikat, s minden jószágaikkal a hegyekbe rejtőzködni, minthogy keresztyének ellen harczoljanak.

Nagy Zvornikban Bubotovics Mehemed nagy pompával neveztetett ki a tüzérség főparancsnokának, s maga költségén 1400 török harczost tart fenn, van 34 ágyuja és roppant lőkészlete. — A felkelők mindenfele erős földmüveket emeltek, minden pontot, mely előnnyel biztat, megerősitenek s tekintve, hogy számuk naponként óriásilag nő, iszonyu erőt lesznek képesek kifejteni. Javukra tudják forditani a táj minden előnyeit, és felhasználni minden követ, ha azzal az ellenség romlását előidézni lehet.

Az osztrák-magyar csapatok is kevés idő alatt megérkeznek illető helyeikre; csakhogy mig egyfelől az utak és élelmezés rosszaságával kell küzdeniök, másfelől a minden lépten nyomon előbukkanó ellenség is temérdek kárt tesznek soraikban. És bármily vitéz legyen is a csapat, a tulnyomó többség borzasztó pusztitást teszen még hátrálása közben is. Ha hozzávesszük ezekhez a hiányos felszerelést, mely többnyire okozza, hogy győzelmesen előnyomuló csapataink lőszer hiányában kénytelenek vagy megállani, vagy visszavonulni; ha látjuk, hogy mig a csatározás megkezdésekor 10—12 ember veszteség volt, addig most már egy-egy ütközetben 3—400 emberünk vész el, — ha tudjuk, hogy ügyetlen vezetés miatt a fölkelők egy egész századot betudnak keriteni és lekaszabolják, — bizony nem a legrózsásabb reménnyel lehetünk a harcz kimenetele felől.

Bihács egyre daezol csapataink vitézségével s a veszteség oly óriási a milyen sehol nem volt s tán az egész hadjárat alatt nem is lesz. Musonovácz és Zeger ugyan czapataink kezébe kerültek, de azért nem képesek semmi előnyt felmutatni. Ha kiszorittatunk egy positióból — hetek mulva sikerül azt ismét visszaszereznünk.

Gyakran hallunk panaszt lőszerhiányról, s többek közt Bihácsnál épen ez okozta az óriási veszteséget; még gyakoribb az élelmi hiány, különösen azon csapatoknál, melyek nem esnek az élelmezési ut vonalába. Most egyik, majd másik csapatot feledték a csatatéren, melyet aztán a szemfül ellenség lemészárolt.

Ilyen és ehez hasonló események, nem kedvező oldalról világitják meg hadmüveletünket s egyátalában nem volna csuda, ha a csapatok nem fejtenének ki kellő erélyt, vagy lehangoltságot tanusitanának.

Ha már most is küzdeni kell a közlekedési nehézségekkel, milyen lehet e küzdelem, majd a tél zordon szakában. Nem első feladata volna-é a fővezérletnek — ha ugyan a telet Boszniában akarja tölteni — hogy gondoskodjék az utak jó karba hozataláról s azok biztonságban helyezéséről. Gondoskodjék arról, hogy a felkelőknek eszükbe ne jusson a hadosztályok háta megett a hidakat elrombolni, az élelmi szállitásokat elfogni, s az utakat elpusztitani.

Hanem erre csak akkor fognak gondolni, ha minden megtörténik: addig a csapatok czéltalan ide-oda tolásával, az adórendszer megállapitásával és behajtásával, nehány felkelő felakasztásával majd csak eltelik az idő, s a helyett, hogy minden ponton egyszere, megfelelő és összemüködő támadásokkal az ellenfél összes erejét egy időben foglalkoztatnák s egyszerre vernék le — kiki maga kezére dolgozik, s a fejetlenség miatt tizszeres áfdozatok hullanak. —

Ime ez jellemzi a granicsár hadvezényletet, — no meg az a henczegés, hogy négy hét alatt be lesz fejezve a Serajevóig terjedő területek megszállása; holott ma már mindenki tudja, hogy ott is, a hol hetekkel ezelőtt leveretett a felkelés, most az ujonnan érkező csapatok ismét véres harczot küzdenek.

Valóban különös tünemény, hogy mig a törökök halálos ellensége a muszka, egy kardcsapás nélkül szállhatta meg Batumot, — addig a jó barátként menő hadseregünk, halálos ellenségképen fogadtatik.

A két diplomata — Gorcsakoff és Andrássy ügyességét jellemzi ezen körülmény.

Politikai hirek.

— **Népgyülés.** A fővárosi polgárok legközelebb népgyülést szándékoznak összehivni, melyen a politikai helyzet megbeszéltetvén, a nép kérelmét az országgyülés azonnali összehivása iránt egy küldöttség a király elé terjessze.

— **Ujabb mozgósitás** van folyamatban. De ez — mint az „Egyetértés“ irja — a legnagyobb titokban folyik. A behivás és elindulás nem történik tömegesen, mint előbb, hanem egyenként, hogy feltünő ne legyen, s a behivási rendeletet csak 12 órával kézbesitik hamarább a behivottnak, hogy ne üthessen zajt elmenetelével. Az igy mozgósitottak száma **nyolczvanezer.**

A bihácsi harczokról.

A Bihács alatt vivott harczokból, melyek közben ezredeink egymásra lőttek, s a tüzérség nem volt a kellő lőkészlettel ellátva, egy szemtanu a következőket irja a Közvélemények:

Szept. 7-kére tüzetett ki a XIII. hadtesthoz tartozó 72 ik dandár bevonulása Boszniában. Az előkészületek már rég folytak. Hosszu vajudás után vette kezdetét a harcz, s fájdalom, az eredmény azt mutatta, hogy még mindig készületlenek vagyunk. A bevonulás a könnyelmüség és elhamarkodottság müve volt. — Gyönyörü szeptemberi regg volt; napfelkölte előtt összpontosittatott a Bihácsnak induló dandár, s mire a nap szétküldé aranysugarait, a mieink már a boszniai magaslatokon voltak. — Az Airoldi-ezred harmadik zászlóalja képezte a jobb szárnyat, az első zászlóalj s a 79. számu Jellasics-ezred a hadtest zömét, mely először bukkant ellenségre. 6 órakor már erős puskaropogás hallatszott a völgyben, melyet sürü köd borított. A hegyen levő csapatok teljes kilátással birtak a vidék felett, csak a völgyet tölté be az általános köd, hol gyors tüzelés folyt. Fájdalom, ott egymást lövöldözték a mieink: az Airoldiak a Jellasicsokat, s ezek viszont az Airodiakat, és okoztak egymásnak olyan veszteséget, hogy a ritkaságok közé tartozik: 12 órai harcz után 964 volt a veszteség holtakban és sebesültekben. 7 órakor szóltak meg ágyuink, a zevaljei magaslatokról jól irányzott tüzet intézvén a Bihács előtt fekvő Zsegar falura. Nehány ágyulövés után sürü füstoszlopok emelkedtek ki a ködlepel közül. 8 órára eloszolván a köd, lábaink alatt terült el az égő Zsegar, szabad szemmel tisztán láthatólag. Derék csapataink ez alatt folyton előre nyomultak s a felkelőkkel egyesült rendes török csapatokat két sánczból kiverték s 9 órakor már Bihács kapui elé nyomultak.

A fáradt csapatok pihent századok által váltattak fel, s ekkor küldetett előre az Airoldi-ezred 3-ik zászlóalja, mely a legvéresebb tüzpróbát állta ki. 9 órától 12-ig folyt a puskaharcz egyenlő kitartással mindkét részről, mi közben Bihácsból folytonosan ágyutüzet intéztek csapatainkra. Dél felé az Airoldi-ezred 15-ik százada jobb felé, a 11-dik század bal felé huzódtak s oldaltámadást intézvén az ellenségre, azt positiói elhagyására kényszeriték; hirtelen vonultunk le a sürü bozótal benőtt hegyről s foglaltuk el az ellenség elhagyott dombjait, honnan jól irányzott puskatüzzel üztük az ellent be Bihácsba.

Csatárláncba oszolva az Unna partján, éber figyelemmel kisértük az ellenség minden mozdulatát. Csapataink jól viselték magukat, daczára, hogy a féldandárból egyetlen egy tisztet sem láthattunk, kivé dr. Vargha Gyula tartalékos hadnagyot, ki valóban önfeláldozó példátlan bátorsággal követte csapatát, s az erejét felülmuló feladatot hősiesen tölté be, midőn az egész féldandár számára osztogatott parancsot. Ember-ink éljenzéssel vették őt körül, s minden parancsát buzgón teljesiték.

Az elfoglalt fedett állásból folyton puskáztunk mintegy délutáni 2 óráig, azonban erőnk s lőszereink fogytak. A hőség vizhiány, bágyadtság nagyban csonkiták ugyan, de meg nem törhették csapataink kitartását.

Az ellenség elénk huzódott s mindegyre jobban szaporodott. A féldandár csak erőfeszités mellett tarthatta magát, s gyorstüzet intézve az ellenségre, lehetőleg iparkodott megakadályozni annak előnyomulását. Ez azonban csak nehezen sikerült. Elvégre is, ha az elfoglalt állást megakartuk tartani segélyről kelle gondoskodnunk. Fuvattunk segélyért, de semmi hang, semmi válasz. Fuvattunk ujra és ismételten, de hiába, embereink már lankadni kezdének, ők maguk gyaniták a veszélyt, de azért helyét mindenik megtartá, s lőtt folyton az alig 400 lépésnyire gyülekező ellenségre. Végre hosszu várakozás után megkaptuk a rendeletet, hogy vonuljunk vissza. Segélyt és lőszert nem kaphattunk, mert az egész ezred visszavonult már. Kénytelenek voltunk hát az oly sok vérrel kivivott állást elhagyni.

Az ellenség észrevéve visszavonulásunkat hihetetlen gyorsasággal vett üzőbe bennünket, s rendetlen futásba hozta vitéz csapatainkat. Visszaérkezve a hegyre, nagy nehezen tudtuk rendbe szedni magunkat, s itt még egy erélyes ellenállást kisérletünk meg. Halálra szántan álltunk tömegbe feltüzött szuronynyal és oly irtózatos gyorstüzet intéztünk a három oldalról előrenyomuló ellenségre, hogy fegyvercsöveink az égetésig megtüzesedtek. Hullott a török halomszámra, s mi ujra megkezdhettük a visszavonulás.

Amint azonban csak kissé felhagytunk a tüzeléssel, borzasztó „illala Alláh“, orditozással nyomult utánunk a török. Délután 5 órára a a magukat oly vitézül viselt osztrák-magyar hadak ott voltak, ahonnan elindultak. Temérdek nehéz sebesültet s holtat hagytunk a csatatéren, kiket egészségügyi csapaink nem szedhettek fel. Reájok is lőtt az ellenség, négyet meg is sebesitett. A győzelemmel kezdett csata tehát sulyos vereséggel végződött, mely egyedül az intéző körök gondotlanságának s könnyelmüségének tulajdonitható: kiállitották uchatiusainkat a záraljei magaslatokra, de a lőszerből csak béke készlet volt; felvitték irtózatos fáradalom között hegyi ütegeinket a a hegyekre, de nem használták, mert lőszerök nem volt. Harczba álliták derék gyalogcsapatainkat, de a magukkal vitt lőszer felhasználása után vissza kellett vonulniok, mert lőszert nem hoztak.

A mily primitiv intézkedések mutatkoztak a harcztéren, oly silány előkészületek vannak a sebesültek ápolása s elhelyezése körül, Felrakták sebesültjeinket 162 kocsira, legnagyobb részét bekötözetlenül, mert sem elég orvos, sem sebkötő nem volt. Vitték sebesültjeinket hőség és zápor között három napig kocsin oly utakon, hogy valóban csoda, hogy csak négyen haltak meg utközben.

Midőn végre három napi ut után fedél alá jutottak a kórházba, csak akkor szaladgált az egészségügyi személyzet a városban szerteszét a legszükségesebbek bevásárlására. Attól tartok, hogy ily fejetlenség mellett még sok katasztrópha fogja érni derék csapatainkat.

(A levélhez fölemlitjük, irja a „P. N.“, honnan e közleményt átvettük, hogy tudvalevőleg az Airoldi és a Jelasics-ezred ezredesei szabadságoltattak, mi nyilvánvalólag összefügg azzal, hogy az ezredesek csapataikkal egymásra lövettek. Különben a legujabb hivatalos táviratis azon szomoru hirt tudatja, hogy egy századunkat a fölkelők körülkeriték, hátba támadták és lekaszabolták. Ilyen a granicsár hadviselés!)

A legujabb hadmüveletek.

(Távirati tudósitás.)

Bécs, szept. 17.

A báró Bienerth altábornagy parancsnoklata alatt álló csapatoknak a Száván 14-én történt átkelésével megkezdődött offensiv hadmüveletek, hivatalos táviratijetentések szerint, eddigelé zavartalanul folytattattak. A csapatok 15-én este már megszállották a Szárától Sakován és Gradacsáczon át a Boszna felé terülő egész vonalat, mire nyomban a le fegyverzéshez láttak. A gradacsáczi erdőben két ágyut találtak. A keresztény községek a csapatokat mindenfelé meghódolásuk kijelentésével fogadták.

Gróf Szapáry altábornagy Dobojból szintén combinált akcziót kezdett s 15-én reggel erős kémszemle-különitmények küldöttek az ellenséges állások felé; ezek s a fölkelők közt puskaharcz fejlődött, mely 8 óráig tartott, s ez alkalommal részünkről a 5-ik vadászzászlóalj egy hadnagya Manzs, még mintegy 20 ember sebesült meg.

Egy, 15-én napfölkeltével Gracsanicza ellen küldött szakasz e helyet a fölkelőktől kiüritve találta, kik is részint éjszakfelé, részint hirszerint, Dolni-Tuzla felé huzódtak vissza.

Banjaluka környékén semmi nevezetes nem adta magát elő. A lakosság lefegyverzése mind nagyobb területen akadálytalanul hajtatik végre.

Bihacs ellen ujolag megkezdedett megerősitett hadcsapatokkal az előnyomulás, egy hadoszlop megtamadta a fölkelők által védett Sacsicsfaut, továbbá a Gata, Viksics és Musinovacz nevü házcsoportokat, mind e helyek lövéseink által felgyujtattak s a fölkelők hosszabb harcz után szétszórattak.

Egy másik hadoszlop Zavaljeból az ellenség lekötése végett áltámadást kezdett s elvette a felkelők által a zsegari plebánia-lak mellett elfoglva tartott s védelmezett positiót. Ez alkalommal a 23 dik gyalogezredtől Panykovics Péter százados, Paulovics Konstantin főhadnagy sujosan, gróf Auersperg Gyula hadnagy és Morgenstern Gusztáv hadapród könnyen megsebesültek; az I. számu vadászzászlóaljtól Keller Károly kadét, sulyos sebet kapott; a legénység soraiból 103 sebesültet hoztak a sebkötőhelyre.

Egyidejüleg a 88-ik magyar honvédzászlóalj egyes szakaszai Prosiceni-Kamen és Lyskovácz mellett demostrativ támadásokat intéztek az ellenség lekötve tartása végett; ez alkalommal egy honvéd elesett és egy megsebesült.

Nagy tábornok Trebinjéből egy zászlóaljat és egy hegyi üteget a Bilik felé viv uton előre küldött, hogy a közlekedési utaknak — kémek jelentései szerint — a felkelők által tervezett, sőt részben már véghez is vitt rongálását meggátoljak s a szükséges javitásokat eszközöljék. E munkálatok biztositására a detachementnak tartós küzdelmet kellett vivnia a Goriczától északkeletre eső magaslaton s mindjárt vissza is vonult, mihelyt a helyreállitási munkálatok befejezve voltak. Ezuttal történt, hogy a Trebinjicza-völgyben a szélső jobb szárnyon álló század a harczot nem kellő időben szakitá meg s aztán a Goriczáról való visszavonulás közben is hátban igen ki volt téve a felkelők tüzelésének, minek folytán, fájdalom jelentékeny veszteséget szevedett.

— **BUDAPESTI HIREK. Az idők jele.** A folyó hónap első szakában hatvanezer forinttal kevesebb adó folyt be, mint a mult év hasonló időszakában. **Verekedés.** Egy katona a kávéházban kedvére evett, ivott, midőn azonban fizetni kellett volna, elakart szaladni, s az őt feltartóztató rendőrnek arczát megsebesité. **Azon egyének**, kik nem régen egy bolt feltörése által 15 ezer forint értékü ékszert elraboltak, már kézrekerültek. **Az állatkert leopárdja** megdöglött. A tigris ugyanis, mely a mellette levő kalitkában volt elzárva, a leopárd lábát, melyet az a vasrácson hozzá atnyujtott, — szétmarczangolta; e miatti kinjában a leopárd akkorát ugrott, hogy hátgirinczét a kalitka tetőzetén széttörte. **A sebesültek javára** Patikárus zenekara concertet rendez a városligetben. **Fogorvosok egylete** van alakulóban Budapesten.

Bismark beszéde

a szept. 17-ki birod. gyülésben Berlinben.

A birodalmi gyülés a socialista törvény feletti vitát folytatta. Haenel csak a köztörvény utján akar orvoslást, e jelen törvény mint irányadó törvény elfogadhatlan és javithatlan. — Bismarck herczeg szól: Nem volt és nincs is szándékomban az első olvasásban részt venni, de kénytelen vagyok szólni, hogy Bebel tegnapi bizonyitásait és Richterét az előbbi socialista törvényjel elibe álljak, mely alkalommal szemrehányások tétettek nekem, mintha én a socialdemokratiával szemben volna, ha igyekezeteimet, melyek arra irányulnak, hogy a munkás osztályon segitsek, igy akarják nevezni, akkor a gyermeket vizzel öntik ki. Én ugyan nem tagadom összeköttetésimet Orbertüssal, mit csak nem lehet azzal összetéveszteni, mi minket most foglalkoztat. Rideter ha-

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: **Zombori Gedő.**

(59. folytatás.)

— **És koldulni fogok sokáig, nem halok** meg talán soha. Le kell vezekelnem bünömet. Ah miért nem halhatok meg?!

Egy nehéz kön y a kehelybe esett.

— Igyunk társak!

Az érczkorhely is felállott, egész lényén látszott a megindulás; oda lépett a háziurhoz, kebeléből egy szép ifju arczképét vette ki és a gazda elé tartá. Ez ijedten ugrott fel, szétárta karjait . . . .

— Teriatinszky!

Nem ifju többé, most már ősz, tán ő is halni jött ide.

— Barátod, a ki neked megboesátott, mert ah beláttam, hogy vérrel, harczczal Lengyelország szabadsága ki nem vivható. Az emberiségnek magának kell kezébe venni a világczélt, és az le is fogja egykor törni e bilinceseket. Addig menjünk sirunkba, aludjunk csendesen. — Az öreg egész indulat rohammal vetette magát a mesés alak karjaiba, sirt, zokogott, kaczagott.

— Most már meghalhatok. Vidd nemzetemhez üdvkivánatomat . . . Ah ez örömet nem birom tovább! Szivem megszakad a boldogságban . . . Aydám! Szolejmám! bünöm megbocsátva, az átok levéve rólam. Köszönöm neked Teriatinszky, köszönöm, s élettelenül omlott össze.

És a mesés alak Teriatinszky is örökre eltünt . . . .

XXIV.

Fél él mulva a magyar fővárosban a legbüzhödtebb borházak egyikében két rongyos ember iszik. Mindkettőn látszott, hogy valaha más körben éltek. Mindkettő azon fokon volt, a mikor a becsipett emberről azt mondják, hogy „troppo van.“ Fejök mellökre hanyatlott, szemök behunyva, nyelvök elakadt, hanem azért a piszkos kézben a piszkos pohár, a dohos büzös lével tele.

— Báró Bettlerfracz, sokáig élj ha ha ha!

— S te is nagyságos Bartha Gábor uram! hu hu hu!

A korcsmáros oda lépett s fizetésre hivta fel őket.

— Nekem nincs, fizess meg, több pénzed lehet, én csak komornyik voltam, te nevelő. Péter gazda kérje tőle.

E perczben a törvény szolgája lépett be s nyakon ragadta az álbárót. Murbach! gazember rég kereslek, — jer várakozik reád a bitó!

— Mit tett ez a gazember? — kérdé a korcsmáros.

— Megölte gazdáját s magát a megölt bárónak adta ki. A tisztes férfi megborzadt.

— Tehát felakasztják.

Nem, katona volt, főbe lövik, szólt s eltaszigálta a nyomorultat, reá rakva a bilinceseket.

Az elázott ember mintegy öntudatlan engedett magával mindent.

A kitől a korcsmárosnak most már a bor árát kérni lehetett volna, Bartha Gábor székéről leesve, végig nyult a padon.

— Megmondtam, hogy egy kortyot se adjatok e két gazembernek, — szólt bosszusan Bachus szolgája és ütésre emelte fel kezét az öntudatlanul fekvő nyomorultra. — Ekkor a korcsma hátteréből egy tisztán, egyszerüen öltözött nő lépett elő, kisérője egy izmos székely emberrel.

— Ne bántsa ön! szólott a korcsmároshoz, ez ifju testvérem, én fizetek érte. Azután bérkocsit rendelt s az erős férfi segélyével az ittast abban elhelyezvén, a Gábor szállása felé hajtatott.

Egy ronda kinézésü emeletes épület padlás szobája volt az, hideg és butortalan.

A kapusné, arczán a bámulat kifejezésével, fogadta őket.

— Mindig és mindig olyan részeg! Ilyen elvetemült embert még nem láttam, holnapnál tovább nem türöm, különben is már két havi házbérrel adós.

— Legyen elnézéssel asszonyom! e szerencsétlen ifju iránt; higyje nekem, jobb sorsot érdemelt volna ő. — Szánni lehet és nem kárhoztatni. Különben én tartozását rögtön lefizetem.

Az asszonyra e szelid hang és kellemes igéret nem tévesztette el hatását.

— Azt látom, hogy ön asszonyom becsületes nő, felkeresi az ittast minden este, haza hozza és szobája ajtójától távozik; valódi őrző angyala e korhelynek. — Két hete, hogy csak önért türöm. Mert bár, a kik itt laknak, egy sem angyal, — hanem ilyen még nem volt kezem alatt. Ezzel oda lépett és a mécs az elalélt arczába világitott.

— De nini, hisz ez meg van kékülve, meghalt, belefult a borba, mint a csuka.

A hölgy ijedten tekintett oda és győződött meg, hogy az asszony fején találta a szeget. Az ittas ott feküdt a kocsiban, arcza kék volt, nem lehelt, s halvány szintelen, ajakán mocskos tajték ülepedett meg.

— Világitson asszonyom, s azután az istenre kérem szaladjon orvosért.

Az orvos megérkezett s a beteget megvizsgálta.

— Hm hm! Ez az ember már több nap óta nem evett, csak ivott. Erős tápkivonatot rendelek számára, jöjjön valaki velem.

Az az erős férfi, ki Gábort a kocsiba emelte, nem sokára visszajött; a testet lélekzetre dörzsölék, és a tápnedvet a szájon át a gyomorba csepegtették, vagy inkább rázták.

A hölgy ott állott, arczán irtóztató lelki fájdalom tükrözött vissza. — Az az ifju, az a szerencsétlen részeg, akár él, akár hal: az ő életboldogsága, álma, ábrándja, egész lélekvilága örökre el van temetve.

Nem legelőbb látja igy, s mégis egész fájdalma csak most tör fel:

— Szerelmem egyetlen tárgya, eszményképem, nem igy reméltelek egykor viszontlátni!

Mennyi fájdalom e sohajban.

(Folyt. köv.)

sonlóképen szememre lobbantotta, hogy magamat a parlamenti munkák alól inkább kivonom mint kellene. Én ezt nem saját akaratomból teszem, de kénytelen vagyok tenni egészségi állapotom miatt, mely a szolgálat által egészen meg van rongálva. Bismarck erre Bebel bizonyitásai ellen fordul, melyeket egyenkint taglal és azt mondja: Ő soha sem adott utasitást bizonyos Eichler urnak, hogy nevében alkudozzék a sociáldemokratákkal, ő átalán vére soha sem alkudozott a socialdemokratákkal és azon tárgyalást is Lassalleval nem számitja ide. Bebel minden állitásai tévesek. Hatzfeld grófnő szónokot 1835 ben apja házánál látta utoljára. Szónok Lassalleval háromszor vagy négyszer beszélt, — egyébiránt Lassalle volt az, ki e találkozásokat kereste, egyébiránt benne nemzeti, sőt monarchikus érzületet talált, ámbár neki mindegy volt, akár a Hohenzollern, akár a Lassalle dynastia jött kérdésbe. (Derültség.) Lassalle nagy szellemi és tudományos tehetséggel birt, szerencsés volnék, mond a szónok, ha volna határos szomszédom, ki az ő tehetségével birna. (Derültség.) Nem való, hogy a viszony köztem és Lassalle közt megszakadt, csak elejtetett az. Soha sem jutott eszembe az általános választási jogot detroyálni akarni, és vontatva fogadtam el a frankfurti traditiót. — Nem engedhetem meg, hogy az általános szavazási jog a mostani eredmények által megtagadtassék, hogy én az iparegyleteket támogattam, nem való. Én ezen intézményeket becsülni tanultam Angliábani időzésem alatt, de a mit Bebel azokról mond, az ép ugy nem áll, hogy Fritssche socialdemokrata Bismarkhoz jelentéseket tett, hasonlólag hazugság. Bismarck e tekintetben hivatkozik Fritssche tanuságára. Való az, mond Bismarck, hogy Wagner titkos tanácsost Eisenachba küldöttem, hogy az ottani tárgyalásokról magamnak jelentéseket tétessek; ezt kötelességemnek tartottam. Ugy hiszem, nekünk a sociáldemokratiával, mint veszedelmes ellenséggel kell küzdenünk, mely az államot és a társadalmat erősen fenyegeti. A felhivás egy átalános felforgatásra e párt részéről valami mindennapi dolog. Mezenczeff halálát mint igazságos tényt ünnepelték és az illető czikket ezen szavakkal: „Discite moniti" fejezték be, igy tehát intve vagyok? Semmi más által, mint Mezenczeff gyilkos kése és Nobiling vadász fegyvere által: ha nekünk ily bandita-társaság zsarnoksága alatt kell élnünk, akkor minden lét megszünik. Reménylem, hogy a parlament a kormányt támogatni fogja és a császárnak személyeért, porosz alattvalóiért és német honfitársaiért oltalmat nyujt. Lehet, hogy részünkről talán még nehány áldozat esik, de a kivel ilyen történni fog, gondolja meg, hogy a haza javára a becsület mezején vérzik el. — Kleist-Reetzon a socialistikus mozgalmat vallástalannak, hazafiatlannak, és a felségárulást terjesztőnek mondja. — Haselmann socialista erre Kleistot denunciansnak nevezi. Az elnök a felkiáltást imparlamentarisnak nyilatkoztatja. Bebel erre Kleiszt részére is követeli a rendreutasitást, mint ki a sociálistákat a felségárulás elterjesztésével vádolja; hasonlókép Bismarck részére, ki Fritsche képviselőt hazugnak, a sociálistákat pedig banditáknak nevezte. Az elnök Bebel kivánatát visszautasitja és védelmezi eljárását. — Broeke erre kifejti, hogy socialdemokratikus párt a politikai gyilkosságot megveti, és a socialisticus elméletekről beszél. Dollfun utal azon viszonyra, mely az Elszaszban és Lotharingiában a munkaadó és a munkás között fennáll, bár ott nincsen socialdemokraczia. Miután még Kárdorf Jezdavszky helyett a javaslat ellen nyilatkozott, a vita befejeztetett. Hosszu vita után, melyben Bismarck herczeg a socialistákkal minden alkudozást tagadott, és a socialdemokracziát az államok s a társodalom legveszélyesebb ellenének nevezte, a „Reichstag" a törvényjavaslatot 21 tagból, álló bizottsághoz utasitotta. A socialisták s a lengyelek ellene szavaztak.

— **VIDÉKI HIREK.** **Pozsonyban** hamis ötven forintos bankjegyek vannak forgalomban. **József főherczeg** megszemlélte az ungvári honvédzászlóaljakat. Midőn elakart utazni, az indóházban lapot kért, mire a „Pesti Napló"-val szolgáltak neki. — Hát nincs „Egyetértés"? — kérdé a főherczeg megütközve. Erre a vasuti-tiszt átadta a saját lapját. Vadásza beszélte, hogy a főherczeg egész körutjában mindenütt csak az „Egyetértést" olvasta. **Titkos egylet.** Eperjesen egy titkos jótékony egylet áll fenn, és készit tépést s sebkötőt a sebesültek javára. A titkos egyletnek öt leány tagja van, s a világért sem árulnák el nevüket.

A „Magyar biztositó intézetek ismertetése."

(Vége.)

Ezenkivül a „Pestti biztositó intézet" még igen nagy előnyöket és kedvezményeket nyujt, mindazon egyházkerületekben lakó egyházi hivatalnoknak s elöljáróságnak, a kiknek egyházi épületeik ezen intézetnél biztositvák, nevezetesen: minden lelkész, tanitó, egyházigondnok és presbyternek saját épületei tüz elleni biztositásainál, a rendes dijakból 20% enged, vagyis a biztositási dij 1/5 részét engedi el.

Nagy engedményt nyujt még ezen intézet az árva vagyonok tüz elleni biztositásainál is, mert itt 10% kedvezményt ad.

Ne menjünk tehát mindaddig idegen s külföldi intézetekhez, mig magunknak ily erős intézeteink vannak, s ne engedjük ezáltal a magyar pénzt kiszivattyuztatni az országból, mely által iparunk s mezőgazdaságunk szenved csonkulást.

Még a Tisza biztositó társaság is, melynek alaptőkéje az 1876-dik év deczember hó 31-ki zárlat szerint 1.125.822 frt. 21 kr. — többet ér bár melyik külföldi intézetnél is, a mennyiben az is háromszorta több biztositékot nyujtani képes a biztositó közönségnek, mint a külföldi bármelyik intézetnek is nállunk törvényesen letett 100 ezer frt. óvadéka, mely óvadék nem egyéb, mint a zsinegre akasztott horog, s a mely kishorgon próbálgatják a nagy halat, pénzünket tőlünk s országunkból elvándoroltatni.

Ennek igazolására például legyen elég egy külföldi intézetet felemlitenem, nevezetesen a: „nort brittis and merkantile" angol biztositó társaságot, melynek alaptőkéje 39. millió forint; mivel pedig ezen intézet az öt világrész minden országában müködik, s igy ha alaptőkéjét annyi országokra szétvetjük, bizony százezer frt. sem jut abból Magyarországra, ebből világosan kitünik, hogy nekünk még a Tisza biztositó társaság is sokkal többet ér, mint akármelyik külföldi s idegen intézet.

Ugyhiszem, hogy jelen közleményem által, a kitüzött czélt elértem s kellő ismeretet adtam magyar biztositó intézeteinkről. Intézeteink vagyoui állását, a kevesbletet vagy többletet, ezután minden évben együttesen közleni nem mulasztom el, összehasonlitván a vagyoni állást mindig a mult évi állapottal; annyival is inkább szükséges ezen megfigyelés, mert ez által meggyőződhetünk arról: hogy intézeteink anyagilag emelkednek-é vagy hanyatlanak?

Azon hazafiui ajánlattal zárom be soraimat, hogy mind azok, a kik a biztositást tüzjég vagy életosztályban igénybe venni óhajtanak, ne menjenek azzal külföldi s idegen intézetekhez, hanem forduljanak tisztán magyar társulatainkhoz, van mibe válogatni ugy is; mert csak igy és ez által érhetjük azt el, hogy: pénzünk — melyet e czélra kell forditanunk — bent marad a hazában, s nem fog külföldre vándorolni, és intézeteink is csak igy gyarapodhatnak és erősödhetnek meg. Mert valóban szégyen volna az reánk, ha három biztositó intézetünk nem érhetné el a kitüzött czélt, s nem szorithatná ki a verseny teréről a rajtunk és nálunk élődő idegen társulatokat. Ehez pedig nem kell egyébb: csak összetartás, s hazafiui jóakarat a magyar intézetek pártfogása és az idegen intézetek mellőzése mellett, és a külföldi intézetek azonnal minden trombita fuvás nélkül kitakarodnak hazánkból; igaz ugyan, hogy ezen esetben vinnék magukkal a horgot is, az óvadékul letett száz ezer frtot, de ez csak hasznára válnék az országnak és nem kárára, mert ezen óvadékképen letett száz ezer frt az, mely tőlünk évenként milliókat seper ki. Az idegen intézetektől csak a kártéritési összeget kapja viszsza a biztositó fél, melyet a hazai intézetek is épen ugy kifizetnek, a többi általuk bekezelt pénzösszeg pedig szépen külföldre vándorol, mig a hazai intézeteknél az mind bent marad az országba.

Vajha a nagy közönség komoly figyelembe venné az itt elmondottakat, és elodázhatlan hazafiui szent kötelességei egyikének tartaná, a biztositási ügyletekre vonatkozólag azok szerint cselekedni, mert ez által nagy mérvben emelkednék ugy mezőgazdaságunk mint iparunk.

UJDONSÁGOK.

* **Jótékonyczélu tánczvigalom.** Mai napon értesültünk, hogy azon nőegylet, mely a helybeli illetőségü mozgósitott katonák szegénysorsu családjainak segélyezését tüzte ki czélul, a jövő hó 7-ik napján a fentebbi czélra tánczvigalmat rendez a „Korona" szállodában. Jegyeket előre válthatni Rochlitz és Beke urak üzletében a bazárban. — Egy jegy ára 2 frt. Reméljük, hogy Debreczen közönsége meg fogja ragadni az alkalmat, s nem marad el e tánczmulatságról, mely oly nemes czélért tartatik. —

* **Adakozás.** A helybeli illetőségü mozgósitott katonák családjai részére adakoztak: Molnár Jánosné 1 frtot, Nagy János 1 frtot, Debreczeni László 2 frt. Kovács László 1 frt. Katona Antal 10 kr, Hajdu Lajos 20 krt. Köszönettel vettük, s az alábbi elismervény szerint a hatóságnak átszolgáltattuk.

* **Elismervény** 7 frt, 80 kr. azaz hét forint 80 krról, mely összeget a „Debreczen" szerkesztősége a debreczeni illetőségü mozgósitott katonák családjai részére gyüjtvén, alulirott kezeihez beszolgáltatta. Debreczen, 1878. sept. 19. Boszkó Soma városi t. főjegyző.

* **Menyasszony helyett vénasszony.** Béni szerelmes volt a szép Juliskába és ezerette volna nőül venni, de Juliska gazdagabb szülők gyermeke volt, kik nem akartak Béniről mint vőről tudni. De a szerelem, mint tudva van, utat talál magának a kulcslyukon is, igy tudott Béni magán is segiteni; éjjel tehát kilopta kedvesét hálószobájából, felülteté a ház előtt álló kocsijára és gyorsan elhajt kedves zsákmányával. Utközben azonban nem tudott ellentállani, hogy egy csárda előtt le ne szálljon, hogy egy korttyal felüditse magát, nem is sejtve, hogy jövendőbeli apósa, ki a leányrablásról még ideje korán értesült, már csaknem sarkában van. Igy történt hát, hogy mig Béni bent a bor mellett ült, addig az apa visszalopta leányát a szekérről, melyre egy az utszélről felvett kószáló koldusasszonyt ültetett, azon megjegyzéssel — hogy veje majd tovább fogja vinni őt, csak ne szóljon egy szót se hozzá. Béni, ki ezalatt sokat talált bevenni a jóból, a csárdából visszatérve, jó kedvvel felugrik az ülésre, közibe vág a lovaknak és haza hajtott. — Mily nagy volt azonban meglepetése, midőn a kaputól visszanézve, a szép Juliska helyett a vidéken nagyon is ismeretes „Örzse néni" pillantja meg. Ekkor aztán megesküdött Béni, hogy ily módon nem fog többé menyasszonyt magának haza hozni.

* **Hatóságunknál** a mozgósitottak családjai részére begyült adakozásokból eddigelé következők részesültek segélyben: Csóka Imréné 10 frt., Kovács Péterné 10 frt., Sipos Gyuláné 10 frt., Kozma Bálintné 10 fr., Vincze Gáspárné 20 frt., Dalmádi Istvánné 10 frt., Magyar Józsefné 15 frt., Hegymegi Istvánné és leánya 15 frt., Szakáll Mihályné 20 frt., Kiss Bálintné 10 frt.

* **Uj Ubrik Borbála.** Tegnapi lapunkban emlitettük, hogy egy leány cseléddel mily kegyetlenül bánt gazdája. Ma egyéb részletek is jutottak tudomásunkra; emlitett leánycseléd 5 hó óta lakott Sz. A.-nál, ki minden hó végén azért verte meg a cselédet, mivel bérét kérte. Most pedig azért verte bilincsbe, mivel tőle elakarván távozni, 5 havi bérösszeget kért. A kegyetlen ember, midőn a leány nyakára és derekára bilincset vert, még nem elégedett meg, hanem kezeit vaslánczczal a gerendára kötötte; ily állapotban hagyta a leányt öt napig, s csak kenyeret és vizet adott neki. A kir. ügyészség tegnap tartott az ügyben vizsgálatot, melyre megidézte a kegyetlenkedőt is: de mint megütközéssel értesültünk, őt le nem tartóztatta. Hogyan, hát mai napság ilyen is történhetik? Ha csirkelopáson kapnak valakit, azt előlegesen is lezárják pár napra, ha pedig valaki egy emberi lényt Ubrik Borbála módjára halálra kinoz, azt szabadon bocsátják. Kell-é ehez kommentár?!

* **Tépés adományokat** következők voltak szivesek sebesültjeink részére küldeni: özv. Tar Jánosné, Szabó Antalné, Veres Lászlóné, özv. Nagy Imréné, Fekete Imréné, Molnár Jánosné és Hartstein Berta k. a. H. Doroghról. Köszönettel nyugtázzuk.

* **Lázongás.** A „Szegedi Napló" irja, hogy a Pavalicsini-féle uradalmak egyik majorja, rémes eseménynek volt szinhelye. — Ugyanis a kasznár, cséplés ideje levén, a gépnél alkalmazott munkások felett erősen őrködött, hogy ezek a munkabér fejében járó búzánál többet ne tartsanak meg a maguk számára. S ez volt alapja a véres eseménynek. Midőn ugyanis a kasznár a mult szombaton meglátogatta a munkásokat, s elégedetlenségét fejezte ki a végzett dolog felett, a munkások zugni kezdtek, és majd a kasznár segitségére elősietett eselédeket megtámadták, magát a kasznárt is vasvillákkal leverték; azután pedig összetörtek mindenféle gazdasági eszközöket, és végül öt asztag tisztabuzát felgyujtottak. A kár negyvenezer forint. A lázongókat nagy nehezen sikerült megfékezni.

* **Miskolczról** értesitik lapunkat, hogy király ő felsége, ama szegény szabómesternének felsegélésére, kinek a vizár után 3 gyermeke született, száz frtot küldött.

* **Az „Európa" kávéház megnyitása** szombaton e f. hó 21-én délutáni egy órakor fog eszközöltetni. Ez ujra diszitett s ujonnan felszerelt és berendezett helyiséget ajánljuk figyelmébe az érdeklődő közönségnek, annyival inkább, mivel az uj kávéház bérlője Stettner Pál, évek óta a „Bika" vendéglőben mint főpinczér szolgált, s itt mint derék becsületes embert ismerte mindenki.

* **Gussmann Róbert** az ő vendégeit és látogatóit holnap estére halászlé-vacsorára meghivja. A vacsora alatt egyik helybeli zenetársulat fog müködni.

* **Husárak:** megállapitva s bejelentve 1878 szept. 18-tól 25-ig következők: 40 kr. Gyarmati Jánosnál morgóut. 587 sz. a. 44 kr. Rácz Jánosnál egyháztér 345 sz. a. Rácz Györgynél czeglédut. 2599 váradut. 2121 sz. a. Magyar Gábornál csapóut 114 sz. a. és péterfiaut. Minden többi mészárszékekben pedig 46 kr. Debreczen, 1878 szept. 18. Debreczen város kapitányi hivatala.

— **A debreczeni piaczról.** (Hivatalos jegyzet.) 1878. szeptemb. 17-ől. Alsó és felső árak. Egy hektoliter buza 6.18—7.48 kr, kétszeres 4.06—5.22 kr, rozs 3.26—3.58 kr, árpa 3.10—3.42 kr, zab 2.12—2.44, kr, tengeri 5.22—5,54 kr, köles 3.74—406 kr, köleskása 7,32 kr, egy zsák burgonya 90 kr, 100 kilogr. szalonna 50, 51, 52, forint, 100 kiló háj 52, 53, 54 forint.

A szerkesztő nyilt postája.

Freund Lajos Miskolcz. Ennélfogva szent a békesség. Most azonban fel a munkára! Pihent ész kincset ér.

LEGUJABB.

— **A kormány intézkedése szerint** a mai naptól fogva nem kézbesitenek semmiféle magántáviratokat, melyek a harcztérről érkeznek. A közönség tehát csak arról fog értesülni, a mit a főhadiszállásról hivatalosan tudatnak.

— **Ragusa,** szept. 18. Itt azon hir van elterjedve, hogy Utovo várát egyik hadoszlopunk megszállotta. — Mà érkeztek meg a Goricánál sebesültek.

— **Konstantinápoly,** szept. 18. Savfet pasa mint külügyminiszter körjegyzéket intézett a küludvaroknál levő török követekhez, a melyben visszautasit minden felelősséget a portáról a boszniai és herczegovinai eseményekért és kiemeli, hogy a porta tökéletesen respektálta a berlini szerződést.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Huzás október elsején.

Igérvények.

Bécsi-sorsjegyekre 2½ forint és bélyeg | Hitel-sorsjegyekre 4½ forint és bélyeg

Kettő együtt csak 6½ és bélyeg

Főnyeremény **400.000 frt.** Főnyeremény

Váltóirodája a „Merkur" kiadóhivatalának.

Bécs Wollzeile 13. Bécs

Ch. Cohn.

335.

Védjegygyel — Ajánljuk — védve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

csász***. királyi szabadalmazott gyárának

legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelméit.

KRAICZ GYULA

előbb **Ormós Ferenc**

norinbergi és diszmüáru fióküzlete

Debreczenben, a főpiaczon, Scheer Bernát ur házában

a „BIKA" szállodával szemben.

(Főraktár Bécsben, Szent Istvántér 3-dik szám alatt.)

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkek: Percusion, Lefaucheux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbőr nyergek, kantárok, izzasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkantyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyeregszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndők, táskák, toiletthez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyegek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca ezüst nyéllel, britaniaércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, eczet, olaj és vajtartók, czukorvágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrlők, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló gépek, fa, pléh, británia ércz- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britania, ércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüstből, R. Ditmárféle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczkák, virágasztalok, sodaviz-gépek.

Toilletthez; fésük, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölniviz és illatszerek.

Báli legyezők, ékszerek, virágcsokor-tartók, legyező zsinórok.

Különbféle diszáruk vas, bronz, fa, porczellán, maché és bőrből.

Optikai czikkek: orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv és szinházi látcsövek, barometrum, hévmérők, szesz, czukor, bor, sör, eczetmérők, vizmértékek.

Legujabb divatu férfi és gyermek kalapok keztyük esőernyők, sétabotok, tajték pipák, szivar szipkák, zsebkések, pénz és szivartárczák, dohányvágó gépek. — Gyermek játékok.

Szodaviz gépek 8½ forinttól 20 forintig.

Ama nagy tüzvész

Linkolnban,

mely az **első angol britania ezüst gyártársulat** összes gyárhelyiségeit, gépezeteit, stb. egész földig elpusztitá, készti azt, — **miután ezen óriási vállalat ujbóli felállitása megmérhetlen áldozatokkal járna,** — a végképeni feloszlásra. Gyors leszámitolás végett, s miutan a kellő helyiségek is nélkülöztetnek, a tüztől megmentett áruk egy nagy része hozzánk küldetett be ama meghagyással, azon minden áron tuladni, vagyis jobban mondva csaknem

elajándékozni,

csupán **6 frt 95 krért** mint csupán a munkadijnak aiig fele araért, bárki is megszerezheti az alábbi **legjobb és legczélszerübb britania-ezüst tárgyakat,** mely az egyedüli örökké fehéren maradó fém s a valódi ezüsttől még 20 év mulva sem különböztethető meg, melyért kezesség vallaltatik.

6 darab fellettébb finom brittania-ezüst asztalkés angol aczélpengővel.
6 „ valódi angol britaniai-ezüst villa, a legfinomabb s legnehezebb minőségü,
6 „ tömör „ evőkanál.
6 „ igen finom „ kávéskanál.
1 „ tömör „ tejmerőkanál.
1 „ nehéz „ levesmerőkanál a legjobb minőségü.
2 „ hatásos „ szalon asztáli tyertyatartó.
3 „ legfinomabb „ tojéstartó.
1 „ szép „ bors- vagy czukorhintő.
1 „ finom „ theaszedő.
33 darab

mind a 33 itt elősorolt **felettébb alkalmatos brittania-ezüst tárgy** együttvéve csak **6 frt 95 krért** kapható a

Legelső angol Brittania-ezüstáru raktárban

Bécs, Radetzky-strasse 4.

Miután eme czikkek a bécsi piaczon legnagyobb kelendőségnek örvendnek, vidéki megrendelések (utánvétel vagy az ár előleges beküldése mellett) csak igen rövid ideig fogadtathatnak el. (298.)

Rendkivüli kiárulás

a Molnár és Társa csődtömeg

városház alatti helyiségèt

ès

árumaradványát átvevém,

miután még az őszi idény előtt beakarom

SELYEM,- DIVAT- és KÉZMŰARU

üzletemet,

e hó folytán eszközlendő bevásárlásaim által rendezni:

az átvett árumaradványt

a becsárnál is tetemesen olcsóbban

kiárulom.

Miről van szerencsém a nagyérdemü közönséget ezennel értesiteni.

Tisztelettel,

ZÁDOR LAJOS.

(332.)

Makkoltatási haszonbérbeadás.

Azelőtt Zaránd, most hunyadmegyei Lunkai uradalomban Körösbánya közelében mintegy 10 ezer catastralis hold területü tölgyes és bükkfa erdőben a makkoltatás 4—5 ezer darab sertésre bérbe adandó, mi azzal tétetik közhirré, hogy az arra reflectálni kivánók bővebb értesitést nyerhetnek Dévân Lázár Farkas, Nádudvaron B. Splényi Ödön uradalmi, végre: Budapesten a néhai B. Baldácsi-féle cémentgyárban Uj-Pest közelében lakó Lázár Imre gyári-igazgatóknál. (330.)

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.